

да си смѣкваемы шпанкы-тѣ; да ся покланямы и да ся спирамы малко дс кѣту заминатъ. Тѣй трѣба да имъ въздаваемы честь, кѣту си прѣмыслемы, че безъ тѣхъ смы какъ-то ладие безъ кормило, какъ-то плѣтъ безъ подпоркы, и какъ-то лудъ конь безъ юздѣ.

Учи ны да си държимы облѣкла-та чисти, да ходимы на всѣкъждѣ смиренно и почтенно, да ядемы на трапезѣ-тѣ честно, чисто и прилично. Прѣдъ по-стары-тѣ да попрѣмълчяваемы, вынаги да говоримы малко, а по-много да слушаемы—за това имамы едни уста, а двѣ уши. По-много-то нѣща научяваемы, кога слушаемы, нежели кога говоримы. Да имамы страхъ Божій, зашто-то е основаніе на всѣкъ мѣдрость и добродѣтель; да почитамы и обычаемъ родители-тѣ си; зашто-то родителско-то благословеніе утвърждава домове, а майчинѣ-тѣ клѣтвѣ гы изгаря кѣту страшнѣ пожаръ и гы опустошява; съ еднѣ рѣчь благодѣаніе-то учи какъ да правимы и отъ кое да бѣгамы. Ето за примѣръ нѣколко полѣзны изрѣченія :

Кой-то баща не си наказва чядо-то, той му е най-голѣмъ непріятель и недобромысленникъ.

Кой-то ся труди усърдно, никоги не бива сыромахъ.

Кой-то ся учи, придобыва голѣмъ мѣдрость.

Цѣль свѣтъ почита ученаго челоуѣка.